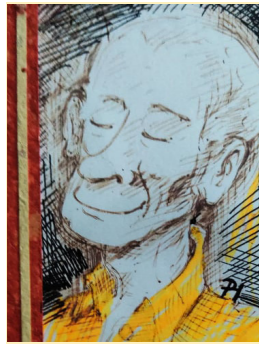

ČASOPIS PÚCHOVSKÝCH GYMNAZISTOV

**„Kto chce žiť, musí sa kývať, boriť – tvoriť a nie zívvať.“
Pavol Országh Hviezdoslav**

Tento starodávny výrok je pre mňa i pre našu školu stále aktuálny. Veci sa majú hýbať. Procesy sa majú zavádzať, vyskúšať, vyhodnotiť a modifikovať. Preto i v tomto škol-

skom roku prichádzame s novinkami. Tu sú.

1. Ranné kruhy sa už stali riadnou súčasťou života našej školy. Organizujeme ich v pevnom čase, v čase prvej vyučovacej hodiny o 7,55 vždy v pondelok. Ich cieľom je nastavenie denného a týždenného režimu v triede, rozvoj komunikačných schopností, emocionálna podpora žiakov, budovanie triednej komunity, riešenie problémov v triede, spoločné plánovanie a organizácia triednych aktivít. Novinkou je, že v niektoré pondelky, práve v čase plánovaných ranných kruhov, organizujeme krátke porady učiteľov. Vtedy doprajeme našim žiakom o hodinu dlhší spánok.

2. Školský poriadok je živý dokument. Mení sa pod tlakom zmeny zákonov alebo pod tlakom vlastných školských skúseností. V tomto roku nastávajú zmeny dve. Tú prvú vyvolala zmena školského zákona, ktorý upravil pôsobnosť rodičom ospravedlňovať absenciu žiaka v maximálnom rozsahu 5 pracovných dní po sebe. Pri vyššom počte absencie vyžaduje zákon i školský poriadok lekárske potvrdenie. Druhou zmenou je riešenie vysokej absencie žiakov na vyučovaní. Pre objektívne príčiny absencie, za ktoré považujeme zlé dopravné spojenie alebo absenciu z dôvodu pravidelne organizovaných športových tréningov a športových súťaží žiakov v športových kluboch, sme zaviedli hranice 20% alebo 50% ospravedlnenej absencie. Žiak zaradený do jednej z týchto kategórií pri plnení všetkých výstupov jednotlivých predmetov sa nebude musieť podrobovať rozdielovým skúškam. Žiaci, ktorí nemajú takéto dôvody absencie, sa budú musieť podrobiť rozdielovej skúške na konci januára alebo augusta. Ostatní žiaci budú mať v januári v tzv. „skúškovom dni“ projektové študijné voľno. Veríme, že nové pravidlá povedú k obmedzeniu absencie a pomôžu žiakom dosahovať požadované vedomosti k radosti svojej i rodičov.

3. Riaditeľské testy sú dlhoročne horúcou témou našej školy. Dôvod ich zavedenie bol prostý. Chceme vytvoriť žiakom čo najlepšie systematické podmienky pre dosiahnutie primeranej úrovne v maturitných testoch. Preto sú žiaci podrobovaní testom podobným maturitným už v priebehu štúdia. Tohtoročné noviny sú tieto:

a. Testy budeme písať až od druhého ročníka a sexty.
b. V druhom a v treťom ročníku, v sexte a septime budú testy vyhodnocované v percentách, v percentiloch a i známku, ale známka bude dobrovoľná.
c. V maturitnom ročníku dostane žiak vyhodnotenie percentuálne i percentilové, známka však bude povinná. Veríme, že táto úprava bude dostatočne pozitívne vplývať na prípravu žiakov, že prípravu nepoškodí a našu snahu o zníženie možného stresu ocenia žiaci i rodičia. V duchu výroku použitého na začiatku tohto úvodníka, keď sa rok s rokom stretne, vyhodnotíme tieto úpravy a „budeme sa hýbať a nie zívvať.“

Miroslav Kubičár, riaditeľ školy

Po šiestich rokoch opäť v škole

(rozhovor so staronovou pani učiteľkou Zuzanou Vankovou)

Čo vás viedlo k štúdiu slovenského jazyka, literatúry a dejepisu?

Na gymnáziu som reálne uvažovala nad žurnalistikou. Ale nakoniec vyhralo učiteľstvo. Všetko s presahom do niečoho tvorivého v kombinácii s láskou k histórii a literatúre mi podvedome viedlo ruku, ktorá na prihláške na vysokú školu zaškrtila tieto predmety.

Čo vás v učiteľskej kariére motivuje a demotivuje? Motivujú ma samozrejme študentky a študenti. V niektorých firmách dávajú cieľne úlohy tým najlepšími, pretože väčšinou nájdu rýchlejšie riešenie bez zbytočnej námahy. V školstve a v škole toto veľmi nefunguje. My sa musíme navzájom motivovať k merateľným výkonom. Motivuje ma aj ľudská rozmanitosť. Mám rada slušnosť, pokoru. To, čo ma na školskom, ale aj celospoločenskom priestore vyrušuje, je vulgárnosť, ignorancia, nechota komunikovať. Nevieť si však predstaviť, že by som pred tým niekam ušla. Preto sa to snažím svojou troškou zmeniť. Z malého miesta, spreď katedry, počas cesty vlakom, každodennými všednými činnosťami, ktoré nikto nevidí, ale ja si môžem s pokojným svedomím večer ľahnúť a uspať deti rozprávaním príbehov o tom, že dobro vie zvíťaziť nad zlom. A v slabšej chvíli tomu s nimi aj absolútne uverím. Ako písal Exupéry: Človek vníma taký svet, aký v sebe nosí.

Na svojej práci mám rada aj nikdy sa nekončiacu nevedomosť. Aj v literatúre, aj v dejepise je toho toľko - čítam, chodím do kina, galérií, divadiel, po pamiatkach, múzeách. A je pekné môcť všetky tie budúce zimomriavky nad niečím umeleckým či historickým prežívať v kolektíve, v škole.

Aký je to pre vás pocit vrátiť sa do našej školy po šiestich rokoch? Myslíte si, že sa tu niečo zmenilo?

Je to ako vrátiť sa domov. Škola fungovala bezo mňa, nechýbala som jej. Ale keď som znovu späť, prijala ma s otvorenou náručou. Som jej za to vďačná. Obe sme sa zmenili. Ja som staršia, bez úprav, ona omladla, má novú fasádu, je modernejšia. Ja bývam zelená najmä v pondelok ráno, ona je stále :).

Máte pocit, že posledné roky zmenili váš pohľad na niektoré veci alebo aj na život?

Možno takým vnútorným nastavením. Keď sa stanete mamou, zmení sa vám celý vesmír. Pamätám si, ako sme sa s manželom rozprávali, že by sme chceli bábätko. A bolo. A potom po dvoch rokoch sme sa zase najskôr rozprávali. A bez nejakého náboženského rúhania, keď si na vlastnej koži dvakrát zažijete, ako sa najskôr iba „slovo“ stane telom a dušou, už navždy sa na život pozeráte ako na zázrak.

Čo rada robíte vo svojom voľnom čase?

Z dôvodu strázenia detí som v tomto ohľade zase ako v puberte. Väčšinou sa svojich rodičov musím opäť pýtať, či môžem ísť s kamarátkami von alebo či môžem ísť na „rande“. Ale voľný čas rada trávim vonku. Trenčín je pre mňa najlepšie miesto pod slnkom. Kultúra, kaviarenské povaľčstvo, cyklotrasy, lesopark, ostrov. A veľa súkromných tajných

miest. A moji blízki.

Aké knihy čítate najradšej?

Historické. Mám rada také tie malé dejiny, ktoré sa prelínajú s veľkými. V poslednom období najmä české autorky. Lednickej trilógiu Šikmý kostol som prečítala jedným dychom. A nedávno sfilmovali aj Tučkovej knihu Vyhnanie Gerty Schnirch. Na to sa veľmi teším, a tak trochu bratom Čechom závidím ich literárne vyrovnávanie sa s minulosťou. Moju srdcovkou je vydavateľstvo Absynt, reportážna literatúra. Všetko od nich je zárukou kvalitne stráveného času nad knihou.

Máte nejaké motto, ktorým sa v živote riadite?

Páči sa mi Gagarinovo: „Stále neviem, či som prvý človek alebo posledný pes.“

A všetky Janovické postrehy a aforizmy. Tak aspoň tri:

„Ach, prečo si, žitie, žitie, len na jedno použitie?“

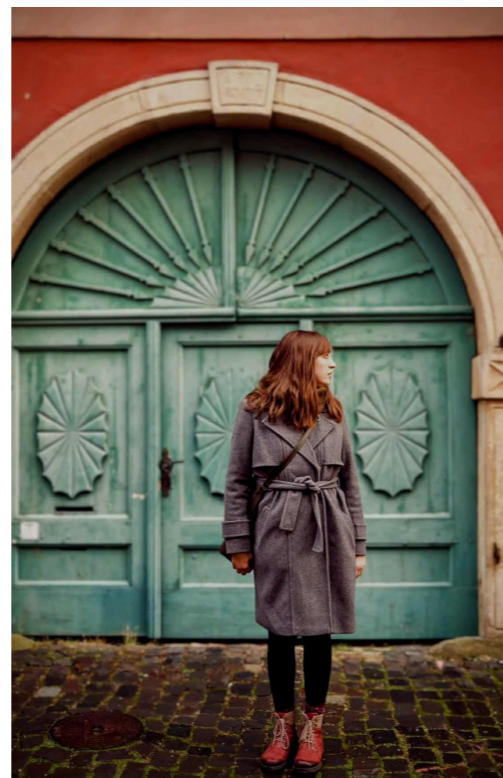
„Každá brzda si o sebe myslí, že je záchranná.“

„Pozri sa na fotografiu svojich rodičov. Z roka na rok sú na nej mladší.“

Čo by ste priali našej škole?

Aby bola ako z Komenského predstavy, teda dielňou ľudskosti.

-Leisha Taurani IV.B

Workshop o 3D tlači

Dňa 3.10. sa žiaci triedy kvarta zúčastnili na zaujímavom workshope o 3D tlači. Ako to ale celé prebiehalo? Pán Pavel si pre nás pripravil prezentáciu, kde nám podrobne vysvetlil, aké druhy 3D tlače existujú, na čo sa v dnešnej dobe využíva a priblížil nám aj históriu - prvá 3D tlač vznikla už v roku 1981! Ukázal nám rôzne objekty, ktoré boli vytlačené 3D tlačou a zároveň nám presne opísal aj proces samotnej tlače.

Po zaujímavej prezentácii sme si skúsili vytvoriť vlastné objekty. Používali sme bezplatnú platformu Tinkercad, kde je možné vytvoriť rôzne stavby alebo objekty pomocou vopred pripravených telies. My sme si vytvárali menovky. Keď sme ich mali hotové, uložili sme ich do formátu .STL a pán Pavel následne uložené súbory nahral na pamäťovú kartu, ktorú vložil do 3D tlače a menovky boli o par hodín hotové.

Tento workshop bol pre nás všetkých prínosom a veľmi sme si ho užili. Zistili sme, že možnosti 3D tlače sú takmer neobmedzené. Dnes sa pomocou nej vyrábajú aj bežné veci ako napríklad oblečenie alebo ortézy. Taktiež sme zistili, že je výhodná, presná a lacnejšia pri výrobe malých vecí. Umožňuje vytvárať zložité tvary, ktoré by inak nebolo možné vyrobiť. Vďaka nej si môže každý človek vytlačiť takmer čokoľvek priamo doma – od drobných doplnkov až po funkčné predmety.

Beáta Mlyniská, kvarta

Strieborný úspech našich žiačok v programe DofE

S hrdosťou oznamujeme, že naše žiačky Sofia Lukáčiková, Tamara Juhaniaková, Zuzana Romanová, Charlotte Ščasná a Emma Janičková získali strieborné ocenenie v programe Medzinárodná cena vojvodu z Edinburghu (DofE). Slávnostné odovzdávanie cien sa uskutočnilo v krásnych priestoroch židovskej synagógy v Žiline a nieslo sa v duchu uznania, vytrvalosti a osobného rozvoja. Program DofE je celosvetový rozvojový program pre mladých ľudí vo veku 14 až 24 rokov, ktorý podporuje rozvoj cieľavedomosti, samostatnosti a spoločenskej zodpovednosti. Na striebornej úrovni musia účastníci dlhodobo pracovať na rozvoji svojich zručností, venovať sa fyzickej aktivite, zapájať sa do dobrovoľníckych činností a absolvovať dobrodružnú expedíciu v prírode. Naše žiačky preukázali odhodlanie, vytrvalosť a chuť posúvať svoje hranice – a ich úspech je krásnym príkladom toho, že úsilie a odhodlanie prinášajú zaslúžené ovocie.

Srdečne blahoželáme!

Petra Mašková

Byť slušný je cool!

Takto znelo motto Dňa rešpektu v Trnave. Akcia priťahla okolo 18 000 študentov z celého Slovenska vrátane našej triedy tercia. No a tak sme 22. septembra zbalili svoje ručne robené transparenty a vybrali sa na Štadión Antona Malatinského. Po príchode sme všetci dostali tričká s témou Dňa rešpektu a priateľský zápas medzi Slovenskom a Českom sa mohol začať. V škole od nás učiteľia vyžadujú, aby sme komunikovali potichu, no tu od nás chceli pravý opak. No veď čo by to bol za futbalový zápas bez hlasného povzbudzovania? Skóre sa časom veľmi menilo, no nakoniec sa vyrovnalo. 6:6 bol konečný stav a na trávniku nahradili futbalistov slovenské hviezdy. Počuli sme známe skladby v podaní Dary Rolins, Tiny, Ega, Alana Murína a ďalších. Úžasný program tohto dňa nám vynahradil prvotný smútok z toho, že sme sa neučili. K

Klára Muráriková, tercia

Redakčná rada: Leisha Taurani, Kristína Staniková, Beáta Mlyniská, Kristína Stachová, Terézia Moravčíková, Klára Muráriková Odborný dozor: Martina Boleková

Vyšlo v októbri 2025 ako súčasť Púchovských novín.